

Publicerad 2012-07-20 02:17 av M M Mannheim

skrevs 2003

Hemlös!

Hur känns det att inte kunna gå hem,

och dra sig undan,

från verkligheten utanför.

Vilken hemsk tanke!

Vi skyndar förbi de som sitter

på trottoaren med en skylt

med texten, Hemlös!

Vi har några mynt

kanske en tjuga,

som ligger i fickan.

Men vi har bråttom

och kanske hinner dom inte se oss.

Vara hemlös

är kanske främmande

för oss andra,

något som vi inte tänker på.

Med vi kan lätt hamna där

det har ju dem gjort!

De som sitter där

när vi rusar förbi.

I vår iver att hinna med

bussen eller tunnelbanan,

hem till vår trygga värd.

Vi glömmer dem

för en såpopera på TV 3.

Men för en hemlös

finns det inte ens en TV,

de har ingen trygg värd!

I nattens mörker

när vi tryggt vilar i våra sängar

går de på jakt.

Efter ett krypin

i en portgång på Södermalm

eller Kungsholmen.

En kartong att dra över huvudet

mot nattens fukt och kyla.

Stadsmissionens härbärge

var kanske fullt

eller så räckte pengarna inte till.

Vi, du och jag

rusade ju bara förbi.

Hade vi tagit upp våra mynt

och kanske en tjuga

ur fickan.

Hade det kanske räckt?

Ordet hemlös skulle inte

behövas finnas.

Om vi bara tog fram

vår empati,

Tog av vår trygga tillvaro

och delade med oss.

Gav av medmänsklighet

till en okänd.

Gjorde en hemlös

till en del av vårt samhälle.

En broder och en syster

till i vår trygga familj.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren M M Mannheim med Poeter.se id #15374 innehar upphovsrätten